

130622 Midsommardagen Björn Helgesson

Skriftemål:

Vilken härlig midsommar vi fått! Hela skapelsen sjuder av liv. Säkert lös solen när Paulus kommer till Greklands huvudstad Athen år 49. Han vandrar runt och tittar på alla altaren till olika Gudar som finns uppställda här och var, ungefär som vi kan vandra runt och titta på Open arts alla konstverk här i Örebro. Vad tycker ni om gummiankan på Järntorget? Paulus upptäcker ett altare till en okänd Gud. Altaret finns där för att ingen Gud ska känna sig förbigången och bli arg. Det gäller att vara religiöst korrekt, som att både ha hängslen och bälte för att betvinga ödet. En sorts andlig trygghetsnarkomani. Vår tids människor är istället materiella trygghetsnarkomaner. Kanske också du och jag. 12 par byxor och överfulla kylskåp. Låt oss be och bekänna.

Predikan:

Fråga djuren, de kan lära dig, ropar Job genom tiderna. Vad kan vi lära av djuren? Det är ju vi som står högst upp på utvecklingsstegen. Nej, säger Bibeln, du är en del av helheten. Du har anledning att lyssna på djuren, precis som vuxna har goda skäl att lyssna till barnen. Den som är störst vet inte alltid bäst. Vi människor har verkligen gått vilse och det är brått att vi lyssnar på fåglarna och markens kryp.

Vår Biskop Hans-Erik Nordin skrev i veckan ett brev till mig där det stod så här: *"Klimatfrågan är en djupt andlig och existentiell fråga som en kristen kyrka inte kan tåga inför eller i praxis ignorera. Inför hotfulla scenarier får vi möta framtiden med det kristna hoppet som grund. Men också bekänna vår egen bekvämlighet och en livsstil som jorden inte tål."*

En del kristna är väldig andliga men helt främmande för det riktiga livets kamp för rättfärdigheten. Man hånar gärna predikningar som handlar om miljöfrågorna. Men biskopen betonar att det andliga och det materiella är invävt i vartannat. Skapelsen är rubriken för denna söndag. Den första bibeltexten från Jobs bok säger oss att vi har anledning att lyssna till de andra djuren, både fåglar, fiskar och kryp för att se vår plats i tillvaron. Med vår tids språk skulle man kanske säga att vi behöver anpassa oss efter jordens ekosystem. Se att vi är en del av helheten. Platsen som kung på jorden är upptagen av Gud och att vi människor måste sluta att försöka inta den platsen, annars kommer den värld vi känner som vår att falla samman. Livet består säkert i någon form men kanske inte vi. Hela tillvaron väntar på människans omvändelse. Insikterna finns, men väldigt lite händer. Många goda initiativ under de senaste 30 åren drunknar i strukturella återvändsgränder som vi som enskilda varken förmår att ta oss ur eller påverka särskilt mycket. Föreställningarna om ondska som en personlig kraft styrd av en djävul har jag svårt att ta till mig. Jag finner tron på djävlar helt oanvändbar till annat än att skrämmas med. Men om man försöker översätta bibelns språk till fenomen som vi alla är en del av så blir de till något vi kan aktivt kämpa emot. Andemakterna i himlarymderna översätter jag då till den aldrig nöjda tillväxtekonomin, turistindustrin, konsumtionssamhället. Jag kan inte ställa mig utanför dessa krafter, jag är en del av dem, och de leder vår jord till undergång. Ingen av oss ensamma orsakar detta. Det kan också kännas som om vi inte kan göra något åt det. De tusentals flygplanen med turister till Thailand fortsätter att sprida sina avgaser även om jag inte åker, plastöarna i haven växer även om jag använder tygpåsar. Samtidigt är det förstås i oss människor och våra djupa behov som allt detta bottnar. Vi säger av den gren vi själva sitter på även om vi som

enskilda försöker låta bli. Allt detta kan kännas lika oöverstigligt som andemakterna i himlarymderna. Två namn på samma sak. Det ena tidslöst, det andra ytterst aktuellt.

Paulus talar om en okänd Gud utifrån gudabilderna han hittar i Athen. I början av gudstjänsten nämnde jag vår trygghetsnarkomani som en okänd Gud, en avgud eller varför inte en djävul för att använda det religiösa språket. Paulus ville då, för så länge sedan, utmana Athenarna att välja bort sina många gudar för den enda Guden och hans son Jesus Kristus. Detta är kyrkans oförändrade budskap genom alla tider. Människa, kliv ner från tronen och lämna platsen åter till Gud, ropar kyrkan. Släpp tron att du kan bära livet och lita på Gud. Att vara den främsta varelsen på jorden är att betjäna livet, inte att sätta sig över livets lagar. Sluta säga ”jag, jag, jag” Gör som liljorna på marken. Du och dom har sin plats och sin tid. Alla ska återvända till jorden. Bekymra dig inte, sa Jesus. Ät inte upp jordens liv i tro att den kan mätta dig. Kom till mig, alla ni som hungrar, sa Jesus, jag ska ge er vila, jag ska ge er mättnad. Ett gott budskap till varje människa. Att gång på gång kasta sig i Guds famn.

Vår biskop Hans-Erik har tillsammans med många andra kyrkosamfundets ledare förpliktat sig till fem åtaganden för att för att kämpa mot de djävulska strukturerna i vår värld. De lyder:

1. Sträva efter att vi ska sluta med fossila bränslen och istället använda rena, säkra och förnybara energikällor.
2. Försöka samarbeta med andra religioner så vår röst när det gäller miljöfrågor kan bli stark.
3. Börja lyssna efter vad bibeln lär oss och gå från ord till handling.
4. Be om förändring, inte minst i oss själva.
5. Skaffa kunskaper från de som vet mer.

Det handlar om att värna Guds skapelse. Att vi som kyrka ska hjälpa varandra till att kliva ner från tronen där vi själva är tillvarons centrum och låta Jesus ta den platsen. Det handlar om konkreta vardagliga val av livsstil Vilken befrielse från förlamande passivitet! För att världen ska leva. För att Jesus ska få vara centrum i våra liv och inte vår egen trygghetslängtan och njutningslystnad.

Paulus manar oss till kamp för livet. Han säger också in i vår tid: *”Hämta nu styrka hos Herren, av hans oerhörda kraft. Ta på er Guds rustning, så att ni kan hålla stånd mot djävulens lömska angrepp. Ty det är inte mot varelser av kött och blod vi har att kämpa, utan mot härskarna, mot makterna, mot herrarna över denna mörkrets värld, mot ondskans andekrafter i himlarymderna. Ta därför på er Guds rustning, så att ni kan göra motstånd...”* Ef. 6.

Ska vi börja?

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande